

آمار حیاتی: هدف:

اعلام مجازات خدا در مورد اسرائیل، حکومت شمالی، به خاطر خودپسندی و بت پرستی ایشان و ستم به فقرا.

نویسنده: عاموس

مخاطبین:

اسرائیل یعنی همان حکومت شمالی، و قوم خدا در هر جا تاریخ نگارش:

احتمالاً طی سلطنت یربعام دوم، پادشاه اسرائیل و عزیبا پادشاه یهودا (در حدود ۷۶۰ تا ۷۵۰ ق.م.)

زمینه تاریخی:

مردم ثروتمند اسرائیل از صلح و سعادت برخوردار بودند. آنها بسیار از خود راضی شده بودند و به فقرا ستم می کردند، حتی آنها را به بردگی می فروختند. با وجود این، چندی بعد اسرائیل به تصرف آشور در آمد، و بعد ثروتمندان خودشان برده و اسیر شدند.

آیه کلیدی:

«به جای آن بگذارید عدالت مانند رودخانه و انصاف مثل نهر دائمی جاری شود!» (۲۴:۵).

شخصیت های مهم:

عاموس، امصیا، یربعام دوم

مکان های مهم:

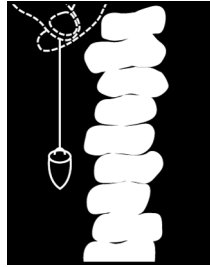
بیت ئیل، سامره

جنبه خاص:

عاموس با استفاده از تجربه چوپانی و کشاورزی خود، استعاره های جالبی را به کار می گیرد: گاری هایی که زیر بار بافه ها به صدا می افتند

گاه می شنویم که می گویند فلان شخص مرد خدا است؛ در چنین مواقعی، آنچه که بیشتر در ذهن ما مجسم می شود، تصویر یک مبشر مشهور، یا یک کشیش، یا یک خادم است؛ به طور کلی به کسانی فکر می کنیم که خدمتگزار حرفه ای هستند و شغلشان موعظه و تعلیم کلام خدا است.

قطعاً عاموس مرد خدا بود، کسی بود که زندگی اش را وقف خدمت به خداوند کرده بود؛ شیوه زندگی اش این

سرسپردگی و وقف او را منعکس می ساخت. اما او فردی معمولی بود. عاموس پسر نبی یا پسر کاهن نبود؛ او در بخشهای سرسبز یهودا گوسفندچرانی و انجیرچینی می کرد. او به عنوان چوپانی فروتن می توانست در تقوع بماند و به کارش برسد، معاش خانواده اش را تأمین کند، و خدای خود را بپرستد. اما خدا رؤیایی از آینده به عاموس داد (۲:۱)، و به او گفت که پیغامش را به اسرائیل، یعنی حکومت شمالی، برساند (۱۵:۷). عاموس اطاعت کرد، و بدین ترتیب ثابت کرد که مرد خدا است.

عاموس یعنی بار یا حاصل بار. او بار سنگین پیغام خدا به اسرائیل را حمل می کرد. پیغام عاموس در طول قرن ها بر قوم خدا تأثیر گذاشته، و امروز لازم است که افراد و ملت ها به آن گوش فرا دهند. اگر چه اسرائیلی های شمالی از برادران و خواهران جنوبی خود جدا شده بودند، باز قوم خدا بودند. اما آنها ظاهراً دیندار بودند و در عمل، بت پرستی می کردند و بر فقرا ستم روا می داشتند. عاموس که چوپانی پرشور، ترس، و صادق از حکومت جنوبی بود، گناهان آنها را به آنها نشان داد و مجازات قریب الوقوع را به آنها هشدار داد.

کتاب عاموس با این چوپان فروتن شروع می شود که از گوسفندانش نگهداری می کند. سپس خدا رؤیایی از آنچه که قرار بود بر سر قوم اسرائیل بیاید، به او نشان می دهد. خدا همه اقوامی را که به او گناه کرده اند و به قومش آزار رسانده اند، محکوم می کند. او با سوریه شروع می کند و بلافاصله به فلسطین، صور، صیدون، عمون، و موآب می پردازد. همه محکوم می شوند، و ما تقریباً می توانیم صدای فریاد اسرائیلی ها را بشنویم که می گویند: «آمین!» آنگاه محکومیت خدا حتی سرزمین مادری عاموس، یعنی یهودا را نیز شامل می شود (۵:۲). شنوندگان عاموس چقدر از شنیدن این سخنان بهره مند شده اند! اما ناگهان عاموس به مردم اسرائیل می پردازد و مجازات خدا در مورد آنها را اعلام می کند. چهار فصل بعدی گناهان آنها را بر می شمارد و شرح می دهد. تعجبی ندارد که امصیا کاهن دخالت می کند و می کوشد موعظه او را متوقف سازد (۷:۱۰-۱۳). عاموس بدون ترس، رؤیاهای مربوط به مجازات آینده را که خدا به او داده بود، نقل می کند (فصل های ۹و۸). پس از همه فصل های مربوط به مجازات، کتاب با پیغام امید خاتمه می یابد. عاقبت خدا قومش را احیا خواهد کرد و آنها را دوباره بزرگ خواهد ساخت (۹:۱۵-۸).

وقتی کتاب عاموس را می خوانید، خود را جای مردم اسرائیل در آن روزگار بگذارید و به پیغام خدا گوش دهید. آیا خودپسند شده اید؟ آیا علائق دیگر جای خدا را در

اشعیا
در یهودا
نبی می شود
۷۴۰ ق.م.

خدمت عاموس
پایان می گیرد
۷۵۰ ق.م.

شالوم،
پادشاه اسرائیل
به قتل می رسد
۷۵۲ ق.م.

هوشع،
در اسرائیل
نبی می شود
۷۵۳ ق.م.

عاموس،
در اسرائیل
نبی می شود
۷۶۰ ق.م.

زندگی شما گرفته است؟ آیا به نیازمندان بی توجه هستید یا به فقرا ستم می کنید؟
مجسم کنید عاموس هستید و وفادارانه آنچه را که خدا از شما خواسته است، انجام
می دهید. شما نیز می توانید از آن خدا باشید. به دعوت مشخص او گوش دهید و آنچه
را که او می گوید انجام دهید، قطع نظر از اینکه دعوت او به کجا می انجامد.

(۱۳:۲)، و شیر غران (۸:۳)،
گوسفندی که شیر آن را دریده
است (۱۲:۳)، گاو پروری (۱:۴)،
و سبزی پر از میوه (۸:۱و۲).

تقسیم بندی کلی:

عاموس با تلخی تمام گناه را محکوم می کند. او با رهبران مذهبی
دروغین زمان خود درگیر شد و از کاهن یا پادشاه نمی ترسید. او
شجاعانه به اعلام پیغامش ادامه داد. او امروز هم از تمام مردم و
ملت ها خواهان حقیقت و نیکویی است. بسیاری از شرایط موجود در
اسرائیل در زمان عاموس، در جوامع امروز نیز دیده می شود. ما برای
نادیده گرفتن خطر و مقاومت در برابر گناه، به شجاعت عاموس
نیاز داریم.

- ۱- اعلام داوری (۱:۱ - ۱۶:۲)
- ۲- دلایل مجازات (۱:۳ - ۱۴:۶)
- ۳- رؤیاهایی درباره مجازات (۱:۷ - ۱۵:۹)

موضوع‌های مهم

موضوع	توضیحات	اهمیت موضوع
همه در برابر خدا پاسخگو خواهند بود	عاموس مجازات خدا در مورد تمام اقوام همسایه را اعلام کرد. سپس او یهودا و اسرائیل را نیز مورد خطاب قرار داد. خدا کنترل کامل بر همه اقوام را در دست دارد. همه در برابر او مسؤول‌اند.	همه مردم باید برای گناهان خود پاسخگو باشند. وقتی کسانی که خدا را رد می‌کنند، ظاهراً به پیشرفت‌هایی دست می‌یابند، به کامیابی آنها حسرت نخورید یا برای خود احساس تأسف نکنید. به خاطر داشته باشید که همه ما باید به‌خاطر نحوه زندگی خود به خدا پاسخ دهیم.
خودپسندی	همه خوشبین بودند، تجارت رونق گرفته بود، مردم خوشحال بودند (به‌جز فقرا و ستم‌دیدگان). با همه این رفاه و خوشگذرانی، احساس خودکفایی و امنیت کاذب نیز آمد. اما کامیابی، فساد و نابودی به‌بار آورد.	شخص خودپسند آینده مصیبت‌باری در پیش دارد. به‌خاطر برکات و مزایایی که الآن از آن بهره‌مندید، به خود نبالید. همه چیز از خدا است. اگر از خود بیش از خدا راضی باشید، به خاطر داشته باشید که همه چیز بدون او بی‌معنا است. نگرش خودپسندانه ممکن است موجب سقوط شما شود.
ستم به فقرا	مردم ثروتمند و قدرتمند سامره، پایتخت اسرائیل، مرفه، طماع، و بی‌انصاف شده بودند. بردگی غیر قانونی و غیر اخلاقی فقرا در نتیجه مالیات‌های سنگین و تصاحب زمین ایشان رخ داد. علاوه بر این، بر ایشان ظلم و بی‌اعتنایی می‌شد. خدا از دست اشخاص طماع خسته است و بی‌عدالتی را تحمل نخواهد کرد.	همه انسان‌ها را خدا خلق کرده است. بنابراین، بی‌توجهی به فقرا، بی‌توجهی به کسانی است که خدا دوستانشان دارد و مسیح آمد تا نجاتشان دهد. ما نباید از فقرا بیزار باشیم و به آنان ظلم کنیم. باید با دلسوزی عمل کنیم تا بی‌عدالتی متوقف شود؛ باید به نیازمندان کمک کنیم.
مذهب ظاهری	با آنکه بسیاری از مردم از ایمان واقعی به خدا دست کشیده بودند، اما هنوز وانمود می‌کردند که مذهبی‌اند. آنها به‌جای صداقت روحانی و اطاعت قلبی از خدا، ظواهر مذهبی را حفظ می‌کردند.	شرکت در مراسم و آیینها هدف واقعی مذهب را برآورده نمی‌سازد. آنچه خدا می‌خواهد این است که به او اعتماد کنیم، نه اینکه تشریفات ظاهری مذهب را به‌جا بیاوریم. پس سعی نکنید با چنین کارهایی دیگران را تحت تأثیر قرار دهید، زیرا خدا خواهان اطاعت و وقفی است که از تمام دل بر خاسته باشد.

۱- اعلام داوری

خدا اقوام همسایه را تنبیه خواهد کرد

عاموس، چوپانی از اهالی تقوع بود. دو سال قبل از وقوع زلزله، در زمان عزیا، پادشاه یهودا و یربعام (پسر یهوآش) پادشاه اسرائیل، خداوند این رؤیا را در باره آینده اسرائیل به او نشان داد. عاموس در باره آنچه دید و شنید چنین می گوید:

«خداوند از کوه صهیون در اورشلیم، مانند شیر غرش می کند و چراگاه های سبز و خرم کوه کرمل خشک می شوند و چوپانها ماتم می گیرند.»
 خداوند می فرماید: «اهالی دمشق بارها گناه کرده اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا همانطور که با میله های آهنی خرمن را می کوبند، آنها هم در جلعاد قوم مرا درهم کوبیدند. ^۴ پس

۱:۱

۲ سمو ۲:۱۴

۲ توآ ۱:۱۱

۲:۱

اش ۱۳:۴۲

ار ۴:۱۲؛ ۴:۱۴

یول ۱۶:۳

زکر ۵:۱۴

۳:۱

اش ۴:۸

عا ۱۱:۹، ۱۱:۱۳، ۱۱:۱۴، ۱۴:۶

به عنوان گوسفند تصویر شده اند. او در مقام چوپان، گله خود را هدایت و از آنها محافظت می کند. اما اینجا او به صورت شیری غران تصویر می شود که آماده دریدن کسانی است که شیر و خائن هستند (همچنین رش. هوشع ۱۰:۱).

۳:۱ دمشق پایتخت سوریه بود. در گذشته، سوریه یکی از دشمنان سرسخت اسرائیل بود. بعد از شکست سوریه از آشور در سال ۸۰۲ ق.م. دمشق دیگر خطری جدی به شمار نمی رفت.

۳:۱-۶:۲ عاموس اعلام کرد که ملت های همسایه اسرائیل، حتی یهودا، یکی پس از دیگری مجازات خواهند شد. شاید مردم اسرائیل وقتی شنیدند که آن قوم ها مورد مجازات الهی قرار خواهند گرفت، شاد شدند. اما بعد، عاموس مجازات الهی در مورد اسرائیل را نیز اعلام کرد. آنها نمی توانستند برای گناهان خود عذری بیاورند زیرا فکر می کردند گناهان همسایگان شان بدتر است. خدا بین اشخاص تبعیض قائل نمی شود. او منصفانه و به طور یکسان همه مردم را داوری می کند.

۳:۱-۶:۲ خدا این ملت ها را یک به یک مورد ارزیابی قرار می دهد؛ این اتهام که این ملت ها «بازها مرتکب گناه شده اند» در تمام این بخش طنین انداز است. هر یک از این قوم ها با سماجت از پیروی از احکام خدا امتناع ورزیده بودند. گناه به شیوه خاص خود جزء زندگی ما می شود. نادیده گرفتن یا انکار گناه، کمکی به ما نخواهد کرد. ما با اعتراف به گناهانمان و طلب بخشش از خدا، باید روند اصلاح خود را آغاز کنیم. در غیر این صورت، امیدی برایمان نخواهد بود و به گناه ورزیدن ادامه خواهیم داد.

۱:۱ عاموس یک چوپان و انجیرچین از حکومت جنوبی (یهودا) بود، اما برای حکومت شمالی (اسرائیل) موعظه و پیشگویی می کرد. اسرائیل از نظر سیاسی در اوج قدرت خود بود، با اقتصادی پر رونق. اما وضعیت روحانی قوم بسیار بد بود. در سرتاسر اسرائیل، به خصوص در بیت ثیل که تصور می شد مرکز مذهبی قوم است، مردم مشغول بت پرستی بودند. خدا عاموس را فرستاد تا مانند هوشع، این فساد اجتماعی و مذهبی را افشا نماید. تقریباً ۳۰ یا ۴۰ سال بعد از پیشگویی عاموس، آشور پایتخت اسرائیل یعنی سامره را ویران کرد و کشور را به تصرف در آورد (۷۲۲ ق.م.). عزیا از ۷۹۲ تا ۷۴۰ ق.م. در یهودا و یربعام دوم از ۷۹۳ تا ۷۵۳ ق.م. در اسرائیل سلطنت کرد.

۱:۱ تقوع، زادگاه عاموس، در سرزمین پراز مرتع یهودا در ۱۶ کیلومتری جنوب اورشلیم قرار داشت. خیلی پیش از آنکه عاموس به دنیا بیاید، زنی از شهر تقوع کمک کرد تا داود و پسر نافرمانش، ابشالوم با یکدیگر مصالحه کنند (۲ سموئیل ۱:۱۴-۲۳).

۱:۱ شغل عاموس چوپانی گوسفندان بود، شغلی که «روحانی» نبود؛ با وجود این، او مجرای شد برای انتقال پیغام خدا به دیگران. شغل شما شاید باعث نشود که احساسی روحانی یا حس موقفیت به شما دست دهد، اما اگر در آن جایی باشید که خدا می خواهد، هر چه می کنید حیاتی است. خدا برای انجام امور خارق العاده می تواند از طریق شما عمل کند، فرقی نمی کند شغلان چقدر معمولی باشد.

۲:۱ زکریای نبی و سایر اسناد تاریخی مربوط به این دوره، به زمین لرزه های در این زمان اشاره می کنند (زکریا ۵:۱۴).

۲:۱ در کتاب مقدس، خدا اغلب به عنوان چوپان و قومش

من قصر حزائیل پادشاه را به آتش خواهم کشید و قلعهٔ مستحکم بن هدد را ویران خواهم کرد.^۵ پشت‌بندهایی را که دروازه‌های دمشق را می‌بندند خواهم شکست و مردمانش را تا دشت آون هلاک خواهم ساخت و پادشاه بیت‌عدن را نابود خواهم کرد. اهالی سوریه به شهر قیر به اسارت خواهند رفت.»

عُداوند می‌فرماید: «مردم غزه بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا آنها قوم مرا تبعید نموده، ایشان را بعنوان برده در ادوم فروختند.^۷ پس من حصارهای غزه را به آتش خواهم کشید و تمام قلعه‌هایش را ویران خواهم کرد.^۸ اهالی اشدود را می‌کشم. شهر عقرون و پادشاه اشقلون را از بین می‌برم. تمام فلسطینی‌هایی که باقی مانده‌اند هلاک خواهند شد.»

عُداوند می‌فرماید: «اهالی صور بارها گناه کرده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا پیمان برادری خود را با اسرائیل شکستند و به ایشان حمله کرده، آنها را به ادوم به اسارت بردند.^{۱۰} پس من حصارهای شهر صور را به آتش می‌کشم و تمام قلعه‌ها و کاخهایش را می‌سوزانم.»

۵:۱
ار ۳۶:۵۰؛ ۳۰:۵۱
مراتی ۹:۲
نح ۱۳:۳

۶:۱
اسمو ۱۷:۶
۲توا ۱۶:۲۸
حز ۵:۳۵
عا ۱۱:۹:۱

۸:۱
اش ۲۹-۲۹:۱۴
ار ۷:۱:۴۷
حز ۱۶:۲۵
صف ۷:۴:۲

۹:۱
اسمو ۱۱:۵
پاد ۱:۵؛ ۱۴-۱۱:۹
اش ۱۸:۲۳
زکر ۴:۲:۹

جو حاکم

عاموس

از ۷۶۰ تا ۷۵۰ ق.م.
به‌عنوان نبی برای
اسرائیل خدمت کرد.

پیغام اصلی

عاموس خطاب به کسانی سخن گفت که نیازمندان را استثمار می‌کردند و به آنها بی‌اعتنا بودند.

اهمیت پیغام

ایمان به خدا فقط موضوعی شخصی نیست. خدا همه ایمانداران را می‌خواند تا علیه بی‌عدالتی در جامعه با هم تلاش کنند و به کسانی که کم‌بضاعت‌ترند یاری رسانند.

انبیای معاصر

یونس (۷۹۳ تا ۷۵۳ ق.م.)
هوش (۷۵۳ تا ۷۱۵ ق.م.)

عاموس می‌خواست بگوید که تمام مملکت فلسطین به‌خاطر گناهانش نابود خواهد شد.

۹:۱ صور یکی از دو شهر اصلی فنیقیه بود. پیمانهای متعددی با این شهر منعقد شده بود زیرا این شهر الوارهای سرو را که برای ساختن قصر داود و خانه خدا مورد استفاده قرار می‌گرفت، تأمین می‌کرد (۲سموئیل ۵:۱۱؛ پادشاهان ۵).

۵:۱ سوری‌ها در شهر قیر در اسارت به سر می‌بردند و حالا آزاد بودند (۷:۹). فرمان بازگشت سوریها به قیر مانند این بود که خدا بگوید اسرائیلی‌ها باید برای اسارت به مصر باز گردند (خروج ۱).

۸و۷:۱ اشدود، عقرون، غزه، و اشقلون چهار شهر مهم فلسطین بودند، و مردم آنها اغلب اسرائیل را مورد تهدید قرار می‌دادند. پنجمین شهر، جاد، نابود شده بود. بنابراین،

۱۱:۱ خداوند می‌فرماید: «مردم ادوم بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، چون آنها با بی‌رحمی تمام به جان برادران اسرائیلی خود افتادند و با خشم و غضب آنها را از دم شمشیر گذراندند. ۱۲ پس من هم شهر تیمان را به آتش خواهم کشید و قلعه‌های بصره را خواهم سوزاند.»

۱۳ خداوند می‌فرماید: «اهالی عمون بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا در جنگ جلعاد برای توسعه مرزهای خود دست به کشتار هولناکی زدند و با شمشیر، شکم زنان حامله را پاره کردند.»

۱۴ «پس، من حصارهای شهر ربه را به آتش خواهم کشید و قلعه‌ها و کاخهایش را خواهم سوزاند. در آنجا غریو جنگ، همچون غرش طوفان بلند خواهد شد. ۱۵ پادشاه و شاهزادگان عمون همه با هم به اسارت خواهند رفت.»

۲ خداوند می‌فرماید: «اهالی موآب بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت، زیرا آنها استخوانهای پادشاه ادوم را با بی‌شرمی سوزانده آنها را تبدیل به خاکستر کردند. ۲ من هم در عوض، موآب را به آتش می‌کشم و کاخهای قریوت را می‌سوزانم. موآب در میان آشوب و هیاهوی جنگجویان و صدای شیپورها از پای درخواهد آمد. ۳ من پادشاه و رهبران او را خواهم کشت.»

۴ خداوند می‌فرماید: «اهالی یهودا بارها گناه کرده‌اند و من این را فراموش

۱۱:۱
پیدا ۲۷:۴۰
اعد ۲۰:۱۴-۲۱
اش ۳۴:۱۷-۳۱:۳۱
ار ۴۹:۲۲-۷۲
حز ۲۵:۱۲-۱۴
۱۲:۱
پیدا ۳۶:۱۱
ار ۴۹:۲۰-۵۷
۱۳:۱
ار ۴۹:۶-۱
هو ۱۳:۱۶
۱۴:۱
اش ۳۰:۴-۵۹
دان ۱۱:۴۰
زکر ۷:۱۴
۱۵:۱
ار ۴۹:۳

۲:۱-۳ موآبی‌ها قومی بودند که از زنای لوط و دختر بزرگترش به وجود آمده بودند (پیدایش ۱۹:۳۰-۳۸). بالاق، پادشاه موآب، کوشید بلعام نبی را اجیر کند تا اسرائیلی‌ها را نفرین کند تا شکست بخورند (اعداد ۲۲-۲۴). بلعام امتناع ورزید، اما برخی از موآبی‌ها موفق شدند مردم اسرائیل را به پرستش بعل بکشاند (اعداد ۲۵:۳۱). موآبی‌ها به بی‌رحمی معروف بودند (۲ پادشاهان ۳:۲۶ و ۲۷). یک اثر هنری باستانی مشهور به «سنگ موآبی» نشان می‌دهد که موآب همیشه آماده بهره‌جویی از سقوط سایر حکومت‌ها بوده است.

۲:۴-۵ پس از سلطنت سلیمان، حکومت اسرائیل تجزیه شد؛ قبیله‌های یهودا و بنیامین حکومت جنوبی (یهودا) را تشکیل دادند و رحبعام، پسر سلیمان را پادشاه خود ساختند. ده قبیله دیگر حکومت شمالی (اسرائیل) را تشکیل دادند و از یربعام که علیه رحبعام طغیان کرده بود، خواستند که پادشاهشان باشد. خدا سایر اقوام را به خاطر

۱۱:۱ و ۱۲:۱ ادوم و اسرائیل هر دو از نسل دو پسر دوقلوی اسحاق بودند، یعنی از عیسو و یعقوب. ادوم از نسل عیسو بود و اسرائیل از نسل یعقوب (پیدایش ۲۵:۱۹-۲۸؛ فصل ۲۷). اما این دو قوم، مانند آن دو برادر، همیشه با یکدیگر در نزاع بودند. ادوم از بدبختی‌های اسرائیل شادی کرد. در نتیجه، خدا قول داد که ادوم را به‌طور کامل نابود سازد، از تیمان در شمال گرفته تا بصره در جنوب.

۱:۱۳-۱۵ عمونی‌ها قومی بودند که از زنای لوط و دختر کوچکترش به وجود آمده بودند (پیدایش ۱۹:۳۰-۳۸). آنها دشمن اسرائیل بودند، و با آنکه مردم اسرائیل شروع به پرستش بتهای آنها کرده بودند، هنوز به ایشان حمله می‌کردند (داوران ۱۰:۸۶). پس از آنکه شائول به پادشاهی اسرائیل بر گزیده شد، اولین پیروزی او در جنگ علیه عمونی‌ها بود (۱ سموئیل ۱۱). ربه پایتخت عمون بود. پیشگویی عاموس درباره نابودی عمون طی تجاوز آشور تحقق یافت.

۱:۲
اش ۱:۹-۱
زکر ۲:۹
۲:۲
اش ۵:۹
ار ۴۸:۴۱، ۴۴-۴۵
۴:۲
لاو ۱۴:۱۵ و ۲۶
داو ۲:۱۷-۲۰
یا ۱۷:۱۹
هو ۱۱:۶

نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت. آنها نسبت به شریعت من بی‌اعتنایی کرده، احکام مرا بجا نیاوردند. آنها با پیروی از بت‌هایی که پدرانشان می‌پرستیدند، گمراه شدند. ^۵ پس من یهودا را با آتش نابود می‌کنم و تمام قلعه‌ها و کاخ‌های اورشلیم را می‌سوزانم.»

خدا اسرائیل را مجازات خواهد کرد

^۶ خداوند می‌فرماید: «مردم اسرائیل بارها مرتکب گناه شده‌اند و من این را فراموش نخواهم کرد و از سر تقصیرشان نخواهم گذشت. آنها با قبول رشوه، مانع از اجرای عدالت می‌شوند. فقرایی را که نمی‌توانند قرضشان را پس بدهند، به غلامی می‌فروشند و آنها را با یک جفت کفش مبادله می‌کنند. ^۷ آنها فقرا را به خاک می‌اندازند و پایمال می‌کنند و افتادگان را با لگد از سر راه خود دور می‌سازند. پدر و پسر با یک دختر همبستر می‌شوند و نام مقدس مرا بی‌حرمت می‌سازند. ^۸ در جشنهای مذهبی با لباس‌هایی که با بی‌انصافی از بدهکاران خود گرفته‌اند بر پشتیها لم می‌دهند و در معبد خدای خود شرابی را که با مال حرام خریده‌اند سر می‌کشند.

^۹ «ولی ای اسرائیل، من بخاطر شما اموری‌ها را که همچون درختان سرو، بلند قد و مانند درختان بلوط قوی بودند، بکلی از میان بردم. ^{۱۰} شما را از مصر بیرون آوردم و مدت چهل سال در بیابان رهبری کردم تا زمین اموری‌ها را

۵:۲

ار ۲۷:۱۷؛ ۱۰-۳۷؛
هو ۱۴:۸

۶:۲

یول ۶:۳؛
میکا ۳:۳و۳

۷:۲

لاو ۱۵۸:۱۸
امت ۲۱:۲۸
حز ۱۱:۲۲

۹:۲

یوش ۲۲و۲۱:۱۱

۱۰:۲

اعد ۳۴:۱۴
تث ۷:۲؛ ۴-۲۸

وقتی وفاداران در کلیسا حاضر می‌شوید و مراسم مذهبی را به‌جا می‌آورید، از نیازهای فقرا غافل نیستید. خدا از ما انتظار دارد که ایمان خود را عملاً در زندگی پیاده کنیم، و این به معنای دستگیری از نیازمندان می‌باشد.

۲:۶-۲ خدا اسرائیل را به‌خاطر پنج گناه خاص محکوم می‌کرد: (۱) فروختن فقرا به بردگی (ر.ش. تشنیه ۱۵-۷؛ عاموس ۶:۸)؛ (۲) بهره‌کشی از فقرا (ر.ش. خروج ۲۳:۶؛ تشنیه ۱۶:۱۹)؛ (۳) شرکت در گناهان نابه‌هنجار جنسی؛ (۴) گرفتن گروبی‌های غیرقانونی در ازای قرض‌هایی که می‌دادند (ر.ش. خروج ۲۲:۲۶و۲۷؛ تشنیه ۲۴:۵، ۱۲و۱۳)؛ (۵) پرستش خدایان دروغین (ر.ش. خروج ۲۰:۵).

۲:۹-۱۱ انبیا دائماً مردم را فراموشی خواندند که کارهایی را که خدا برایشان انجام داده بود، به خاطر بیاورند! وقتی ما فهرستی مانند این را می‌خوانیم، از فراموشکاری اسرائیل حیرت می‌کنیم. اما انبیا درباره ما چه می‌گویند؟ وفاداری خدا در گذشته باید به اسرائیلی‌ها یادآوری می‌کرد که از او اطاعت کنند؛ به همین شکل، کارهایی که او برای ما انجام داده، باید به ما یادآوری کنند که برای او زندگی کنیم.

اعمال شروانه و ظلم و ستم‌هایشان به‌شدت مجازات کرد. اما خدا وعده داد که اسرائیل و یهودا را نیز مجازات کند زیرا آنها کلام آشکار خدا را نادیده می‌گرفتند. سایر اقوام بی‌اعتنا بودند، اما یهودا و اسرائیل که قوم خدا بودند، می‌دانستند خدا از ایشان چه انتظاری دارد. با این حال، باز به خدا بی‌اعتنایی کردند و برای پرستش بت‌ها به اقوام بت‌پرست پیوستند.

۲:۶ عاموس وقتی اعلام می‌کرد که خدا ملت‌های بدکارِ مجاور اسرائیل را مجازات خواهد کرد، توانست توجه شنوندگانش را جلب کند. او حتی پیش از اینکه مجازات اسرائیل را اعلام کند، بر ضد قوم خودش، یهودا سخن گفت.

۲:۷و۶ عاموس بالحنی تند خطاب به طبقات بالای اجتماع سخن می‌گفت. در اسرائیل طبقه متوسط وجود نداشت؛ مردم یا خیلی ثروتمند بودند یا خیلی فقیر. ثروتمندان مراسم و مناسک مذهبی را به‌جا می‌آوردند. آنها ده‌یک اضافی می‌دادند، به مکان‌های عبادتی می‌رفتند، و قربانی تقدیم می‌کردند. اما در ضمن طماع و بی‌انصاف نیز بودند، و درماندگان را استثمار می‌کردند. یقین حاصل کنید که

به تصرف خود در آورید. ^{۱۱} پسران شما را انتخاب کردم تا نذیره‌های من و انبیای من باشند.» خداوند می‌فرماید: «ای اسرائیل، آیا می‌توانید این حقایق را انکار کنید؟ ^{۱۲} اما شما به نذیره‌های من شراب نوشانیده، باعث شدید گناه کنند و انبیای مرا ساکت گردانیده، نگذاشتید حرف بزنند! ^{۱۳} بنابراین من شما را مثل گاریهایی که زیر بار بافه‌ها به صدا می‌افتند، به ناله می‌اندام. ^{۱۴} سریعترین جنگجویانتان هنگام فرار بر زمین خواهند افتاد. دلیران ضعیف خواهند شد و دلاوران از رهاییدن خود عاجز خواهند بود. ^{۱۵} تیراندازان تیرشان به خطا خواهد رفت، سریعترین دوندگان از فرار باز خواهند ماند. بهترین سوارکاران هم نخواهند توانست جان سالم بدر برند. ^{۱۶} در آن روز، شجاعترین افراد شما سلاحهای خود را به زمین انداخته، برای نجات جان خود خواهند گریخت.» خداوند این را فرموده است.

۱۱:۲
اعد ۲۱-۱۶
پاد ۱:۱۷؛ ۸:۲۲
۱۲:۲
ار ۲۱:۱۱
عا ۱۶:۱۳، ۷
۱۳:۲
یول ۱۳:۱۳
۱۴:۲
اش ۱۷:۱۶، ۳۰
ار ۲۳:۹
عا ۳-۱:۹
۱۵:۲
مز ۱۷:۱۶، ۳۳
اش ۳:۳۱

۲- دلایل مجازات

گناه باعث جدایی انسان از خدا می‌گردد

۳ ای اسرائیل، به پیام خداوند گوش دهید. این پیام برای تمام قومی است که او از سرزمین مصر بیرون آورد:

^۲ «از میان تمام اقوام روی زمین، من تنها شما را انتخاب کرده‌ام. به همین دلیل، وقتی گناه می‌کنید، شما را تنبیه می‌کنم؛ ^۳ زیرا گناهان شما باعث می‌شود رابطه بین من و شما تیره گردد.

۱۳:۳
ار ۳:۸؛ ۲۶-۲۴، ۳۳
حز ۱۶:۳۷
۲:۳
خرو ۶:۱۹
تث ۶:۷
۳:۳
پیدا ۵:۲۲؛ ۹:۶
لاو ۲۴:۲۶ و ۲۴

نفس کاذب و ظاهری آنها قرار نگیرید. توجه داشته باشید که خدا از کسی ترس ندارد، بلکه این انسان‌ها هستند که روزی از خدا خواهند ترسید.

۲:۳ خدا اسرائیل را برگزید تا همه اقوام جهان از طریق ایشان بتوانند خدا را بشناسند. او این وعده را به ابراهیم، پدر قوم اسرائیل داد (پیدایش ۱۲:۱-۳). قوم اسرائیل برای انتخاب شدن لازم نبود کاری انجام دهند؛ خدا این امتیاز ویژه را به آنها داد چون اراده‌اش اینچنین بود، نه به خاطر اینکه ایشان سزاوار پاداشی خاص بودند (تثنیه ۹:۴-۶). اما مردم اسرائیل که از مقام ویژه خود مغرور شده بودند، نسبت به کلام خدا و مصیبت دیگران سنگدل شدند.

۳:۳ وقتی اختلاف حل نشده‌ای با کسی دارید، شاید احساس کنید که دیواری شما را از آن شخص جدا می‌کند. خدا می‌خواهد همچون یک دوست، با ما رابطه‌ای صمیمی داشته باشد. اگر گناهان شما دیواری بین شما و خدا ایجاد کرده است، از او بخواهید شما را ببخشد تا بتوانید دوباره با او همچون دوستی صمیمی رابطه برقرار کنید.

۱۱:۲ نذیره‌ها عهد می‌کردند از شراب بپرهیزند و موی سر خود را نتراشند. اما آنها به‌جای آنکه به‌خاطر زندگی منضبط و خویشننداری‌شان مورد احترام باشند، ترغیب می‌شدند تا عهد خود را بشکنند. اگر نذیره‌ها فاسد می‌شدند، اثری از نیکان در بین اسرائیلی‌ها باقی نمی‌ماند.

۱۶:۲ در آن روز، به زمانی اشاره دارد که آشور به اسرائیل حمله کرده، سامره را ویران خواهد ساخت و مردم را به اسارت خواهد برد (۷۲۲ ق.م.). این شکست نظامی فقط چند دهه پس از اعلام این پیشگویی رخ داد.

۱۶:۲ تلویزیون و سینماها پر است از تصاویر کسانی که به‌ظاهر شجاع و ترس هستند. امروز بسیاری در پی آنند که از این تصاویر تلویزیونی الگو بگیرند، چون می‌خواهند به هر قیمتی که شده خشن و قوی باشند. اما خدا تحت تأثیر اعمال خشنونت‌آمیز قرار نمی‌گیرد. او می‌گوید که حتی خشن‌ترین افراد، وقتی در برابر مجازات الهی قرار بگیرند، از ترس قالب تهی خواهند کرد. آیا می‌توانید به کسانی فکر کنید که آنقدر خود را خشن می‌دانند که می‌توانند بدون خدا موفق شوند؟ تحت تأثیر اعتماد به

۴:۳
مز ۲۱:۱۰۴
هو ۱۰:۱۱
۶:۳
اش ۲۷-۲۴:۱۴
ار ۵:۴
جز ۳:۳۳
هو ۸:۵
صف ۱۶:۱
۷:۳
پیدا ۱۷:۱۸
دان ۲۷-۲۲:۹
۸:۳
ار ۹:۲۰

۱۰:۳
حب ۱۱۸:۲
صف ۹:۱
زکر ۴:۳۵

۱۲:۳
اسمو ۳۷-۳۴:۱۷

۱۳:۳
جز ۷:۲

۴ «تا دلیلی نداشته باشم، آیا مثل شیر غرش می‌کنم؟ شیر ژیان وقتی غرش می‌کند نشان می‌دهد که خود را برای طعمه آماده می‌کند. ^۵تله، تا پا رویش نگذارند بسته نمی‌شود؛ همچنین شما نیز پا روی تله گذاشته‌اید. ^۶شیپور جنگ در شهر به صدا درآمده است! پس بترسید؛ زیرا من که خداوند هستم سرزمین شما را دچار مصیبت و بلا می‌گردانم؛ ^۷ولی پیش از آن بوسیلهٔ انبیاء به شما هشدار خواهم داد.»

^۸شیر غرش کرده است! از ترس بلرزید. خداوند، خود حکم محکومیت شما را صادر کرده است و من جرأت ندارم آن را اعلام نکنم.

^۹ساکنان قصرهای اشود و مصر را جمع کنید و به آنها بگویید: «روی کوه‌های سامره بنشینید تا شاهد جنایت‌های ننگین اسرائیل باشید.»

^{۱۰}خداوند می‌فرماید: «قوم من درستکاری را از یاد برده‌اند. کاخهای آنها پر از غنایمی است که از راه دزدی و غارت بدست آمده است. ^{۱۱}بنابراین، دشمن می‌آید و آنها را محاصره نموده، قلعه‌هایشان را ویران می‌کند و آن کاخهای مجلل را غارت می‌نماید.»

^{۱۲}خداوند می‌فرماید: «هرگاه چوپانی بخواهد گوسفندش را از چنگ شیر برهاند، فقط می‌تواند دو ساق یا یک گوش گوسفند را از دهان شیر بیرون بکشد. در سامره نیز وضعیت همینطور خواهد بود و فقط عدهٔ کمی از بنی‌اسرائیل که بر تختهای مجلل نشسته‌اند جان سالم بدر خواهند برد.»

^{۱۳}خداوند، خدای قادر متعال می‌فرماید: «به این اعلامیه گوش کنید و آن را

درستی را به‌جا آورد. آنها هر چه بیشتر گناه می‌کردند، دشوارتر می‌توانستند به یاد بیاورند که خدا از ایشان چه می‌خواهد. این امر در مورد ما نیز صدق می‌کند. هر چه بیشتر در رفع گناه قصور ورزیم، گناه بیشتر ما را تحت سلطه خود در می‌آورد؛ تا اینکه عاقبت درستکاری را از یاد می‌بریم. آیا شما در آستانه از یاد بردن درستکاری هستید؟

۱۳-۱۱:۳ دشمنی که نزدیک می‌شود، آشور بود که سرزمین اسرائیل را به تصرف در آورد و همان‌طور عمل کرد که عاموس پیشگویی نموده بود. مردم در سرزمینهای بیگانه پراکنده شدند، و بیگانگان در سرزمین اسرائیل جای گرفتند تا صلح و آرامش پایدار بماند. رهبران اسرائیل هموطنان خود را غارت کرده بودند، و حالا آشوری‌ها آنها را بی‌دفاع گذاشتند. عاموس اضافه کرد که حتی اگر آنها در آن وقت بکوشند توبه کنند، دیگر خیلی دیر خواهد بود. ویرانی به‌قدری شدید خواهد بود که هیچ چیز باارزشی باقی نخواهد ماند.

۷:۳ اگر درباره گناهانمان به ما هشدار داده شده باشد، وقتی مجازات فرا رسد، هیچ عذری نخواهیم داشت. خدا به قومش هشدار داده بود، بنابراین وقتی خدا آنها را برای امتناع از توبه، مجازات کرد، نمی‌توانستند بهانه‌تراشی یا شکایت کنند.

۷:۳ خدا حتی در خشمش رحیم است: او همیشه پیش از آنکه قومش را مجازات کند، از طریق انبیا به آنها هشدار می‌داد. هشدار درباره گناهان و مجازات همان‌طور که به مردم اسرائیل در آن روزگار مربوط می‌شد، به مردم امروز نیز مربوط می‌شود. هشدارهای خدا را در کلامش درباره مجازات سرسری نگیرید. هشدارهای او راهی است برای نشان دادن رحمت به شما.

۹:۳ عاموس می‌گوید که آشور و مصر می‌آیند تا شاهد بر گناهان بزرگ اسرائیل باشند. حتی شریرترین همسایگان اسرائیل شاهد مجازات خدا بر گناهان اسرائیل بودند.

۱۰:۳ اسرائیل از یاد برده بود که چگونه راستی و

در سراسر اسرائیل به گوش همه برسانید.^{۱۴} همان روزی که اسرائیل را بسبب گناهانش تنبیه کنم، قربانگاه‌های بتها را نیز در بیت‌ئیل نابود خواهم کرد. شاخهای قربانگاه بریده می‌شود و به زمین می‌افتد.^{۱۵} کاخهای ثروتمندان را خراب خواهم کرد و خانه‌های زیبای بیلاقی و قشلاقی و قصرهای ساخته شده از عاج ایشان را با خاک یکسان خواهم ساخت.»

مردم از بازگشت به سوی خدا امتناع می‌ورزند

۴ گوش کنید، ای زنان سامره که مانند گاوهای سرزمین باشان، چاق شده‌اید و بر فقیران ظلم می‌کنید، نیازمندان را پایمال می‌نمایید و به شوهران خود می‌گویید: «شراب بیاورید تا بنوشیم.»^۱ خداوند به ذات پاک خود قسم خورده و فرموده است: «زمانی می‌رسد که قلاب به دهانتان انداخته همه شما را مثل ماهی خواهند کشید و با خود خواهند برد!^۲ شما را از خانه‌های زیبایتان بیرون می‌کشند و از نزدیکترین شکاف حصار بیرون می‌اندازند.^۳ «حال، اگر می‌خواهید، باز هم در بیت‌ئیل و جلجال برای بتها قربانی کنید! تا می‌توانید سرپیچی نمایید و گناهانتان را زیاد کنید! هر روز صبح قربانی کنید و هفته‌ای دوبار ده یک‌هایتان را بیاورید!»^۴ به مراسم ظاهری خود ادامه داده، هدایای خود را تقدیم کنید و همه جا از این هدایایی که داده‌اید سخن بگویید!^۵ «من به شهرهای شما قحطی فرستادم، ولی فایده‌ای نداشت و باز بسوی من

۱۴:۳
ع ۴:۴؛ ۵:۵؛ ۶:۷؛ ۱۰:۷؛ ۱۳:

۱۵:۳
داو ۳:۲۰
پاد ۲۲:۳۹
از ۲۲:۳۶

۱۰:۴
تث ۳۲:۴؛ ۱۵:

۲:۴
اش ۳۷:۲۹
ار ۱۶:۱۶
حز ۲۹:۴؛ ۳۸:۴
۳:۴
پاد ۲:۴۰
حز ۱۲:۱۵

۵:۴
لاو ۱۳:۷؛ ۲۲:۱۸-۲۱:

۶:۴
لاو ۲۶:۲۶
تث ۲۸:۲۸

مردم برای عبادت به اورشلیم در حکومت جنوبی نروند (۱ پادشاهان ۱۲: ۲۶-۲۹). پس از ورود بر سرزمین موعود، جلجال نخستین جایی بود که قوم اسرائیل در آنجا اردو زدند (یوشع ۴: ۱۹). اینجا یوشع آن عهد و سنت خسته را تازه کرد، و مردم پَسَح را جشن گرفتند (یوشع ۵: ۲-۱۰). شائول در جلجال به‌عنوان اولین پادشاه اسرائیل تاجگذاری کرد (اسموئیل ۱۱: ۱۵).

۴:۵ اسرائیلی‌ها بابت ثروت خود از خدا تشکر می‌کردند و از آن ده یک می‌دادند، از همان ثروتی که با ستم به فقرا به‌دست آورده بودند. ثروت الزاماً برکتی از جانب خدا نیست. سپاسگزاری از خدا به‌خاطر رفاه و کامیابی خوب است، اما خدا هم باید در کامیابی شخص نقش داشته باشد.

۴:۱۳-۱۴ مهم نیست خدا چگونه به مردم هشدار داد: از طریق قحطی، یا خشکسالی، یا آفت، یا ملخ، یا بلا، و یا جنگ؛ مهم این است که ایشان به او بی‌توجهی کردند. از آنجا که آنها پیغام خدا را نپذیرفتند، می‌بایست در روز مجازات با او رو در رو شوند. در آن هنگام، دیگر به او بی‌اعتنا نخواهند بود؛ آنان می‌بایست با کسی روبرو شوند که او را رد کرده بودند، کسی را که وقتی به آنها دستور

۴:۱۴ مجازات الهی بر ضد قربانگاه‌های اسرائیل نشان می‌داد که او کل نظام مذهبی اسرائیل را رد می‌کرد، زیرا بسیار فاسد و تبه شده بود. قربانگاه مکانی برای محافظت بود (۱ پادشاهان ۱۱: ۴۹-۵۳). مکان مقدس، مامن، و پناه مردم قرار بود به‌زودی از بین برود. به‌هنگام مجازات، ایشان جایی نخواهند داشت که پنهان شوند.

۱۰:۴ زنان ثروتمند اسرائیل به گاوان باشان تشبیه شده‌اند: لوس، چاق، و پروار (ر.ش. مزمو ۲۲: ۱۲). این زنان از روی خودخواهی شوهران خود را تحت فشار قرار می‌دادند که درماندگان را مورد ظلم و استثمار قرار دهند تا هزینه زندگی پرخرج خودشان تأمین شود. مراقب باشید آنقدر خواهان مادیات نباشید که حاضر شوید برای رسیدن به آن، به دیگران ستم برسانید و خدا را ناخشنود سازید.

۴:۴ عاموس با حالتی کنایه‌آمیز از مردم دعوت می‌کند در بیت‌ئیل و جلجال مرتکب گناه شوند، در جایی که به‌جای پرستش خدا، بت می‌پرستیدند. خدا در بیت‌ئیل عهدی را که با ابراهیم بسته بود، با یعقوب تجدید کرد (پیدایش ۲۸: ۱۰-۲۲). حالا بیت‌ئیل مرکز مذهبی حکومت شمالی بود، و یربعام بتی در آنجا نهاده بود تا

بازگشت نکردید. ^۷سه ماه به فصل درو مانده بود که جلو باران را گرفتیم و محصول شما را از بین بردم. در یک شهر باران فرستادم و در شهر دیگر نفرستادم! بر یک مزرعه باران می‌بارید، ولی مزرعه دیگر خشک و بی‌آب بود. ^۸مردم چند شهر برای نوشیدن جرعه‌ای آب، تن به سفر خسته کننده می‌دادند و به شهری که باران باریده بود می‌رفتند، ولی در آنجا هم آب کافی پیدا نمی‌کردند. با اینحال، بسوی من بازگشت نکردید.

^۹«آفت بر مزرعه‌ها و تاکستانهای انگور شما فرستادم. ملخ، درختان انجیر و زیتون شما را خورد. با اینحال، بسوی من بازگشت نکردید. ^{۱۰}همان بلاهایی را که بر مصر فرستادم بر سر شما نیز آوردم. جوانان شما را در جنگ کشتم و اسبهای شما را تارومار کردم. بینی شما از بوی تعفن اجساد اردوگاهتان پر شد. با این حال بسوی من بازگشت نکردید. ^{۱۱}بعضی از شهرهای شما را مثل سدوم و عموره بکلی از بین بردم، و آنهایی نیز که باقی ماندند مانند هیزم نیم سوخته‌ای بودند که آنها را از میان آتش بیرون کشیده باشند.» خداوند می‌فرماید: «با اینحال، بسوی من بازگشت نکردید.

^{۱۲}«بنابراین، تمام بلاهایی را که درباره آنها سخن گفته‌ام بر سر شما خواهم آورد. پس ای اسرائیل، آماده شو تا هنگام داوری با خدای خود روبرو شوی؛ ^{۱۳}ازیرا تو با کسی سروکار داری که کوه‌ها را ساخت و بادها را آفرید و تمام افکار انسان را می‌داند. او صبح روشن را تاریک می‌گرداند و کوه‌ها را در زیر پاهایش خرد می‌کند. نام او خداوند، خدای قادر متعال است.»

عاموس برای اسرائیل سوگواری می‌کند

ای اسرائیل، به مرثیه‌ای که برای تو می‌خوانم گوش بده:

۵ اسرائیل زیبا از پای افتاده است و نمی‌تواند برخیزد. کسی نیست او را برخیزاند. او را به حال خود گذاشته‌اند تا بمیرد. ^۲خداوند می‌فرماید: «از یک شهر اسرائیل هزار نفر به جنگ می‌روند و فقط صد نفر زنده باز می‌گردند؛ از شهر دیگر صد نفر می‌روند و فقط ده نفر زنده برمی‌گردند.»

^۳خداوند به قوم اسرائیل می‌فرماید: «مرا بطلبید و زنده بمانید. ^۴در طلب بتهای

۷:۴
۱ پاد ۳۵:۸ و ۳۶

۸:۴
۱ پاد ۵:۱۸
اش ۱۷:۴۱ و ۱۸
ار ۱۴:۴ و ۴

۹:۴
تث ۲۸:۲۲ و ۴۲
۱ پاد ۳۷:۸
یول ۲۵:۲

۱۰:۴
خرو ۳:۹ و ۶
ار ۱۱:۲۲ و ۲۱:۱۸
اش ۱۳:۹

۱۱:۴
پیدا ۱۹:۲۵ و ۲۴
ار ۲۳:۱۴

۱۲:۴
اش ۳:۴۷
حز ۵:۱۳

۱۳:۴
تث ۳۳:۲
ایو ۳۸:۴۱ و ۱۱
دان ۲:۲۸ و ۳۰
حب ۱۹:۳

۱:۵
ار ۱۰:۹
حز ۱۹:۱۴ و ۱
میکا ۲:۴

۴:۵
تث ۲۹:۴ و ۸:۱۳
۳۲:۴۶ و ۴۷

۱:۵ عاموس برای شنوندگان خود مرثیه‌ای سرود چنانکه گویی همگی هلاک شده بودند؛ او با این عمل خود، ایشان را حیرت‌زده کرد. اسرائیلی‌ها معتقد بودند که ثروت و مراسم مذهبی، آنها را مصون نگه می‌دارد؛ اما عاموس به‌خاطر نابودی قطعی آنها سوگواری کرد.

۴:۵ برای دنیایی که بیمار است و در حال مرگ، یک

داد به فکر فقرا باشند، از اطاعت از او امتناع ورزیده بودند. روزی هر یک از ما رو در رو با خدا ملاقات خواهیم کرد تا برای هر آنچه انجام داده‌ایم و هر آنچه از انجامش امتناع ورزیده‌ایم، حساب پس بدهیم. آیا به کلام او گوش سپرده‌ایم که به ما می‌گوید چگونه برای ملاقات او آماده شویم؟

بیت‌تیل و جلجال و بثرشبع نباشید؛ زیرا مردم جلجال به اسارت برده خواهند شد و مردم بیت‌تیل نابود خواهند گردید.»

۶ خدا را بطلبید و زنده بمانید، در غیراینصورت او مثل آتش در سراسر اسرائیل فروخته می‌شود و آن را می‌سوزاند و هیچکدام از بت‌های بیت‌تیل نمی‌توانند آن را خاموش کنند.

۷ ای مردم شرور، شما انصاف را به کام مردم تلخ کرده‌اید و عدالت را پایمال نموده‌اید.

۸ در طلب کسی باشید که صورت فلکی ثریا و جبار را آفرید، او که تاریکی شب را به صبح روشن، و روز را به شب تبدیل می‌کند، او که آب دریا را فرا می‌خواند و آن را بر زمین می‌باراند. بلی، در طلب خداوند باشید. ^۹ او قلعه‌های مستحکم قدرتمندان را بر سر آنها خراب می‌کند.

۱۰ شما از قضات درستکار نفرت دارید و از کسانی که راست می‌گویند بیزارید.

۱۱ حق فقیران را پایمال می‌کنید و گندمشان را به زور می‌گیرید. بنابراین، هرگز در خانه‌های زیبایی که از سنگ می‌سازید، ساکن نخواهید شد و شراب تاکستانهای دلپسندی را که غرس می‌کنید، نخواهید چشید، ^{۱۲} زیرا می‌دانم چه گناهان بزرگی مرتکب شده‌اید و چه جنایات بی‌شماری از شما سر زده است. شما دشمن تمام خوبیها هستید. رشوه می‌گیرید و در حق فقرا، عدالت را بجا نمی‌آورید. ^{۱۳} پس هر که عاقل باشد سکوت خواهد کرد، زیرا زمان بدی خواهد بود.

۱۴ انیکوکار باشید و از بدی دوری کنید تا زنده بمانید. آنگاه چنانکه ادعا کرده‌اید، خداوند، خدای قادر متعال مددکار شما خواهد بود. ^{۱۵} از بدی نفرت

۶:۵

خرو ۶:۲۲

تث ۲۴:۴

۷:۵

عا ۳:۲ ؛ ۱۲:۵

۸:۵

پیدا ۲۰-۱۱:۷

ایو ۹:۹ ؛ ۲۲:۱۲ ؛ ۱۳:۳۷ ؛

۳۴-۳۱:۳۸

عا ۶:۹

۹:۵

عا ۱۴:۲

میکا ۱۱:۵

۱۰:۵

ار ۱۷ و ۱۶:۱۷

عا ۱۵:۵

یو ۷:۷ ؛ ۴۷-۴۵:۸

۱۱:۵

تث ۳۰:۲۸

اش ۲۳ و ۲۱:۶۵

میکا ۱۵:۶

۱۲:۵

مز ۹:۲۶ و ۱۰

اش ۲۳:۱

میکا ۳:۷ ؛ ۱۱:۳

۱۵:۵

پاد ۳۱:۲۰

مز ۱۴:۳۴ ؛ ۱۰:۹۷

یول ۱۴:۲

یونس ۹:۳

باشد، آن جامعه موجبات ویرانی خود را فراهم می‌آورد. **۱۲:۵** چرا خدا اینقدر بر نحوه رفتار ما با فقرا تأکید می‌گذارد؟ نحوه رفتار ما با ثروتمندان، یا با کسانی که هم‌سطح ما هستند، اغلب بازتاب آن چیزی است که امیدواریم از آنها نصیب ما شود. اما از آنجا که فقرا نمی‌توانند چیزی به ما بدهند، نحوه رفتار ما با آنها بازتاب شخصیت حقیقی ما است. آیا ما، مانند مسیح، می‌دهیم بدون آنکه به گرفتن فکر کنیم؟ ما باید با فقرا به همان شکلی رفتار کنیم که دوست داریم خدا با ما رفتار کند.

۱۵:۵ اگر مردم اسرائیل اقترا، رشوه، و فساد را کنار می‌گذاشتند و اصرار می‌ورزیدند که فقط تصمیمات درست اتخاذ شود، این نشان می‌داد که فکر و دلشان عوض شده است. ما نباید به خود اجازه دهیم که این قسمت را سرسری بخوانیم یا اهمیت آن را در حد تشویقی برای نیک بودن بدانیم، بلکه باید آن را فرمانی بدانیم برای اصلاح نظام حقوقی و اجتماعی ما.

راه چاره بیشتر وجود ندارد: طلبیدن خدا و زنده ماندن. گناه خواهان نابودی انسان است، اما در طلبیدن خدا امید یافت می‌شود. در سختیها خدا را بطلبید. در رنجها و مشقات شخصی، خدا را بطلبید. وقتی دیگران در رنج و سختی هستند، آنها را نیز تشویق کنید که خدا را بطلبند.

۷:۵ دادگاهها می‌بایست مکان عدالت بوده باشند، جایی که فقرا و ستم‌دیدگان می‌توانستند از ستم‌رهایی یابند. اما در اسرائیل، دادگاهها تبدیل شده بودند به مکان طمع‌کاری و بی‌عدالتی.

۸:۵ به مدت هزاران سال، دریانوردان با اعتماد و تکیه به ستارگان، زندگی و سرنوشت مردم را در دست داشته‌اند. ثبات آسمانها ما را فرا می‌خواند تا از ورای آنها، به آفریدگار آنها بنگریم.

۱۲-۱۰:۵ هر جا که درستکاران به‌خاطر عدل و انصافشان مورد نفرت باشند، آن جامعه دچار مشکل است. هر جا که از فقرا و بی‌پناهان بهره‌کشی شود یا حقیقت مورد نفرت

کنید و نیکی را دوست بدارید. دادگاه‌های خود را به جایگاه واقعی عدالت تبدیل کنید تا شاید خداوند، خدای قادر متعال به بازماندگان قوم خود رحم کند.

^{۱۶}خداوند، خدای قادر متعال چنین می‌فرماید: «در تمام کوچه‌های شهر ناله و شیون خواهد بود. حتی از کشاورزان نیز خواهند خواست تا همراه مرثیه‌خوانان نوحه‌گری نمایند.^{۱۷} در هر تاکستانی ماتم و زاری خواهد بود، زیرا من برای مجازاتان از میان شما عبور خواهم کرد.»

^{۱۸}وای بر شما که می‌گویید: «ای کاش روز خداوند فرا می‌رسید.» شما نمی‌دانید چه می‌طلبید، چون آن روز، روز روشنایی و کامیابی نخواهد بود، بلکه روز تاریکی و فنا!^{۱۹} در آن روز شما مثل شخصی خواهید بود که از شیری فرار کند و با خرسی روبرو شود؛ و یا مثل کسی که به خانه‌اش وارد شده، دستش را به دیوار تکیه دهد و ماری او را بگزد.^{۲۰} آری، روز خداوند برای شما روزی تاریک و ناامید کننده خواهد بود و اثری از روشنایی در آن دیده نخواهد شد.

^{۲۱}خداوند می‌فرماید: «من از ظاهرسازی و ریاکاری شما نفرت دارم که با عیدها و مجالس مذهبی خود، وانمود می‌کنید که به من احترام می‌گذارید.^{۲۲} من قربانی‌های سوختنی و شکرگزاری شما را نمی‌پذیرم و به قربانی‌های سلامتی شما توجه نمی‌کنم.^{۲۳} سرودهای حمد خود را از من دور کنید، زیرا من به آنها گوش نمی‌دهم.^{۲۴} بجای آن بگذارید عدالت مانند رودخانه و انصاف همچون نهر دائمی جاری شود!

۱۶:۵

اش ۵:۲؛ ۱۵

عا ۱۰:۳۸

یول ۱۱:۸؛ ۱

میکا ۴:۲؛ ۸:۱

۱۷:۵

اش ۱۰:۱۶؛ ۱۰:۳۲؛ ۱۲-۱۰

۱۸:۵

اش ۳۰:۵

ار ۷:۳۰

صف ۱۴:۱

۲ پطر ۱۰:۳

۱۹:۵

ایو ۲۴:۲۰

عا ۲۰:۹

۲۰:۵

عا ۱۸:۵

۲۱:۵

امت ۸:۱۵؛ ۲۷:۲۱

اش ۱۶:۱۱؛ ۱

ار ۱۲:۱۴

هو ۶:۵

۲۲:۵

لاو ۲۳:۹؛ ۲۳:۱۱-۷

۲۴:۵

ار ۳:۲۲

عا ۷:۵

میکا ۸:۶

را به دنبال خواهد داشت. آنچه به آن نیاز داریم، رحمت است، نه عدالت.

۲۱:۵-۲۲ خدا از عبادت نفرت ندارد، بلکه از پرستش دروغین کسانی متنفر است که از روی ظاهرسازی و تظاهر دست به این کار می‌زنند. اگر زندگی گناه‌آلودی داشته باشیم و از مراسم و سنن مذهبی برای تظاهر به نیکی استفاده کنیم، خدا از عبادت ما بیزار خواهد شد و آنچه را که به او تقدیم می‌کنیم نخواهد پذیرفت. او دلی صادق می‌خواهد نه سرودهایی که با ریاکاری سراییده می‌شود. وقتی در کلیسا عبادت می‌کنید، بیشتر به فکر وجهه خود هستید یا ارتباطتان با خدا؟

۲۴:۵ اینجا هشت عذر و بهانه رایج برای کمک نکردن به فقرا وجود دارد: (۱) آنها سزاوار کمک نیستند؛ آنها خودشان باعث شده‌اند در فقر گرفتار شوند؛ پس خودشان باید درد خود را درمان کنند. (۲) دعوت خدا از مردم برای کمک به فقرا به دوره‌های دیگری مربوط است. (۳) بین ما فقیری وجود ندارد. (۴) من خودم هم نیازمندم. (۵) هر پولی که به فقرا بدهم، تلف خواهد شد یا صرف

۱۶:۵ در فرهنگ مردم اسرائیل، کوتاهی در احترام به مرده، ننگ بود؛ از این رو، رسم بود که در مراسم تشییع جنازه، با صدای بلند نوحه‌گری و گریه و زاری کنند. مرثیه‌خوانان روزمزد که معمولاً زن بودند با نوحه‌سرایی، با صدای بلند گریه و سوگواری می‌کردند. عاموس گفت که مراسم تشییع جنازه آنقدر زیاد خواهد بود که به‌خاطر کمبود مرثیه‌خوان، از کشاورزان خواهند خواست که از مزارع بیایند و به آنها یاری رسانند (همچنین ر.ش. ارمیا ۱۷:۹-۲۰).

۱۸:۵ اینجا «روز خداوند» علاوه بر آنکه به معنای روز داوری آینده خداوند است، معنای نابودی قریب‌الوقوع به دست سپاه آشور را نیز دارد. آن روز برای ایمانداران با شکوه خواهد بود، اما برای بی‌ایمانان تاریکی و نابودی (برای توضیح بیشتر درباره روز خداوند، نگاه کنید به یوئیل ۱:۱۵).

۲۴:۱۸-۵ ما، مانند این مردم، اغلب از خدا التماس می‌کنیم که عدالتش را برقرار سازد. اما خدا می‌فرماید: «شما نمی‌دانید چه می‌طلبید.» عدالت، مجازات گناهانمان

۲۵ «ای اسرائیل، مدت چهل سالی که در بیابان بودید، برای من قربانی و هدیه می آوردید،^{۲۶} ولی علاقه واقعی شما به خدایانتان بود یعنی به سکوت، خدای پادشاه شما و به کیوان، خدای ستارگانتان و به تمامی تمثالهایی که برای خود ساخته بودید.»^{۲۷} خداوند، خدای قادر متعال می فرماید: «بنابر این، من آنها را با شما به دیار دوردست واقع در شرق دمشق به اسارت می فرستم.»

خدا از غرور اسرائیل متنفر است

وای بر شما ای رهبران و بزرگان قوم اسرائیل که در اورشلیم و سامره وقت خود را به خوشگذرانی و عیاشی می گذرانید. ای شما که احساس امنیت می کنید، آبه کلنه بروید و ببینید چه بر سر آن شهر آمده است. به حمت بزرگ بروید و از آنجا به جت در سرزمین فلسطین. آنها از مملکت شما بهتر و بزرگتر بودند، ولی ببینید چه بر سر آنها آمده است!^۱ شما فکر مجازاتی را که در انتظارتان است از خود دور می کنید، اما با اعمال خود روز داوری را نزدیک می سازید.^۲ ابر تخته‌های عاج دراز می کشید، اطرافتان را از وسایل خوشگذرانی پر می کنید و گوشت لذیذترین بره‌ها و مرغوبترین گوساله‌ها را می خورید.^۳ مانند داود سرود می سازید و همراه با نوای بربط می خوانید.

کاسه کاسه شراب می نوشید و با عطرها خوشبو، خود را معطر می سازید و به

۱:۶

داو ۷:۱۸

اش ۱۱:۹، ۳۲

۲:۶

پیدا ۱۰:۱۰

اسمو ۲۳:۱۷

۲ پاد ۱۷:۲۴، ۳۰، ۱۹:۱۳

اش ۹:۱۰

۳:۶

عا ۱۸:۵، ۱۰:۹

۴:۶

حز ۳۰:۳۴

۵:۶

۱ تو ۱۶:۵، ۲۳:۵

الهی فقط شکست ایشان نبود، بلکه تبعید کامل از سرزمین مادری شان.

۵:۱-۶ عاموس کسانی را مورد حمله قرار داد که هم در اسرائیل و هم در یهوذا خوشگذرانی و عیاشی می کردند. ثروت زیاد و شیوه زندگی راحت شاید موجب شود که مردم فکر کنند در امنیت هستند؛ اما اگر خود را از نیازهای دیگران کنار بکشیم، خدا خشنود نخواهد شد. استفاده از ثروت خود برای کمک به دیگران، راهی است برای مقابله با غرور.

۲:۶ شهرهای بزرگ در شرق، شمال، و غرب به خاطر غرورشان نابود شده بودند. آنچه بر سر آنها آمد بر اسرائیل نیز خواهد آمد، زیرا گناهان اسرائیل درست به بزرگی گناهان آنها بود.

۴:۶ عاج از کالاهای نادر، تجملی و فوق‌العاده گران بود. حتی قطعه کوچکی از عاج مظهر ثروت بود. اسراف و ولخرجی برای خرید تخت‌های عاج در حکم هدر دادن آشکار منابعی بود که باید برای کمک به فقرا به کار می رفت.

۷:۴-۶ خدا از ما می خواهد همان‌طور که به فکر خودمان هستیم به فکر دیگران نیز باشیم. در پادشاهی او جایی برای خودخواهی یا بی تفاوتی وجود ندارد. ما باید پیام‌وریم که نیازهای دیگران را برتر از خواسته‌های خودمان بدانیم.

چیزهای دیگر خواهد شد؛ کمک من به نظر فقرا نخواهد آمد. (۶) من شاید خودم قربانی شوم. (۷) من نمی دانم از کجا شروع کنم، وقت ندارم. (۸) کمک کوچک من دردی را دوا نخواهد کرد.

به جای آوردن عذر و بهانه‌های ناموجه، بپرسید برای کمک به فقرا چه کار می توانید انجام دهید. آیا کلیسای شما برنامه‌هایی برای کمک به فقرا دارد؟ آیا مایلید برای کار با گروهی که با فقر می جنگد، داوطلب شوید؟ به عنوان یک فرد، شاید قادر نباشید به موفقیت چندانی دست یابید، اما به کسانی ملحق شوید که انگیزه مشابهی دارند؛ آنگاه خواهید دید که کوهها شروع به حرکت می کنند.

۲۷-۲۵:۵ سکوت و کیوان خدایانی بودند همسان زحل. قوم اسرائیل به پرستش ستارگان و سیارات رو آورده بودند، و طبیعت را بر خدای طبیعت ترجیح می دادند. مذاهب بت پرستی به آنها امکان می داد که در روابط نامشروع جنسی زیاده‌روی کنند و از هر طریقی که شده، ثروتمند شوند. از آنجا که آنها از پرستش یگانه خدای حقیقی و اطاعت از او امتناع ورزیدند، موجب نابودی خودشان شدند.

۲۷-۲۵:۵ مردم اسرائیل واقعاً به نقاط دوردست واقع در شرق دمشق تبعید شدند، یعنی به سرزمین آشور. مجازات

فکر برادران محتاج خود نیستید.^۷ بنابراین، شما جزو اولین کسانی خواهید بود که به اسارت برده می‌شوند. دوران عیاشی شما به پایان خواهد رسید.

۸:۶
لاو ۱۱:۲۶
زک ۸:۱۱

^۸خداوند، خدای قادر متعال به ذات خود قسم خورده و فرموده است: «من از تکبر اسرائیل نفرت دارم و از کاخهای مجللش بیزارم، پس پایتخت آن را با هرچه در آن است به دشمنانش واگذار خواهم کرد.»

۱۰:۶
اسمو ۱۲:۳۱
عا ۱۳:۵؛ ۳۸

^۹اگر ده نفر در یک خانه پنهان شده باشند، آنها هم نابود خواهند شد.^{۱۰} وقتی خویشاوند شخص مرده‌ای برای دفن جسد او بیاید، از تنها کسی که در خانه زنده مانده است خواهد پرسید: «آیا کس دیگری باقیمانده است؟» او جواب خواهد داد: «نه.» بعد آن خویشاوند خواهد گفت: «ساکت باش و نام خداوند را بر زبان نیاور.»

۱۲:۶
عا ۱۱:۷؛ ۱۲

^{۱۱}خداوند دستور داده است که خانه‌های بزرگ و کوچک با خاک یکسان شوند.^{۱۲} آیا ممکن است اسب روی صخره بدود؟ و یا گاو دریا را شخم بزند؟ تصور چنین عملی احمقانه است، ولی کاری که شما می‌کنید احمقانه‌تر از آن است! شما حق را به باطل تبدیل می‌کنید و انصاف را به کام مردم تلخ می‌نمایید.^{۱۳} به قدرت خود فخر می‌کنید، ولی فخر شما پوچ و بی‌اساس است.^{۱۴} خداوند، خدای قادر متعال می‌فرماید: «ای اسرائیل، قومی را بزد تو می‌فرستم تا از مرز شمالی تا انتهای مرز جنوبی یعنی از حمات تا نهر عربیه، تو را به تنگ آورد.»

۱۴:۶
اعد ۷:۳۴ و ۸
یز ۲۵:۱۴

۳- رؤیاهایی درباره مجازات

عاموس انبوه ملخ‌ها را می‌بیند

در رؤیایی که خداوند به من نشان داد دیدم برداشت محصول اول غله که سهم پادشاه بود تمام شده و محصول دوم، تازه سبز شده بود. سپس دیدم خداوند انبوهی ملخ فرستاد.^۲ ملخها هر چه سر راهشان بود، خوردند. آنگاه من گفتم: «ای خداوند، التماس می‌کنم قوم خود را ببخش و این آفت را از آنها دور کن، زیرا اسرائیل کوچک و ضعیف است و نمی‌تواند طاقت بیاورد.»^۳ خداوند نیز ترحم فرمود و گفت: «این بلا را نمی‌فرستم.»

۱:۷
خرو ۱۶:۱۲؛ ۱۰
نح ۱۷:۱۵؛ ۳
۲:۷
خرو ۱۵:۱۰
ار ۱۷:۱۴-۱۹
جز ۸:۹
مکا ۴:۹

۱۴:۶ این دشمن شمالی، آشور است که اسرائیل را نابود خواهد ساخت (۲ پادشاهان ۱۷).

۷:۱-۷ مجموعه رؤیاهایی که در این بخش آمده، شامل پیغام خدا است برای مردم؛ در این رؤیاها از تصاویری استفاده شده است که برای مردم آشنا بود مثل حشرات، آتش، و ابزار.

۹:۱-۷ عاموس سه بار رؤیای مجازات قریب‌الوقوع اسرائیل را دید، و واکنش فوری او در مقابل این رؤیاها این بود که دعا کند تا خدا از مجازات اسرائیل بگذرد.

۱۱ و ۸:۶ مردم برای نمایش موفقیت‌های خود، خانه‌های مجلل ساخته بودند. اگر چه زندگی در خانه‌های راحت غلط نیست، نباید اجازه دهیم سرچشمه غرور و افتخار شوند. خانه‌های ما هدیه‌ای است از سوی خدا، و باید برای جلال او به کار رود. به خاطر داشته باشید که هر چیزی که ما را از خدا دور می‌کند، روزی نابود خواهد شد.

۱۰:۶ عاموس تصویری از مجازات رعب‌انگیز خدا ارائه می‌دهد: مردم حتی از بر زبان آوردن نام خدا خواهند ترسید، مبدا توجه خدا به آنها جلب شود.

عاموس آتش بزرگی می بیند

۴:۷ آنگاه خداوند، آتش بزرگی را که برای مجازات آنها تدارک دیده بود، به من نشان داد. این آتش آبهای عمیق زمین را بلعیده، تمام کشتزارها را سوزانید.
 ۵:۲ گفتم: «ای خداوند، التماس می کنم این کار را نکن، زیرا اسرائیل کوچک و ضعیف است و نمی تواند طاقت بیاورد.»
 ۶:۷ پس خداوند از این نقشه هم منصرف شد و فرمود: «این کار را نیز نخواهم کرد.»

۴:۷
اش ۱۶:۵۶-۱۵
عا ۵:۲

۶:۷
عا ۳:۷

عاموس یک شاقول می بیند

۷:۱ سپس، این رؤیا را به من نشان داد: خداوند در کنار دیوار راستی که با شاقول تراز شده بود ایستاده، با شاقول آن را امتحان می کرد تا ببیند تراز است یا نه.
 ۸:۱ آنگاه خداوند به من فرمود: «عاموس، چه می بینی؟»
 جواب دادم: «یک شاقول.»
 خداوند فرمود: «من بوسیله شاقول، قوم را امتحان می کنم و این بار، دیگر از مجازات کردن آنها منصرف نخواهم شد. قربانگاه های بتها و بتخانه های

۸:۷
اش ۱۷:۲۸ ؛ ۱۱:۳۴

۹:۷
پاد ۱۰-۸:۱۵

رؤیاهای عاموس	رؤیا	محل آیات	اهمیت آن
انبوه ملخها	۳-۱:۷	خدا مجازاتی را تدارک می دید که فقط به خاطر وساطت عاموس آن را به تأخیر انداخت.	
آتش	۶-۴:۷	خدا تدارک ویرانی سرزمین اسرائیل را می دید، اما عاموس به نفع مردم وساطت می کرد.	
دیوار و شاقول	۹-۷:۷	خدا می خواست ببیند که آیا در مردم اسرائیل ناراستی هست یا نه؛ اگر ناراستی باشد، او ایشان را مجازات خواهد نمود.	
سبد پر از میوه	۱۱-۸:۸	مردم همچون میوه ای رسیده، برای مجازات آماده بودند؛ اگر چه زمانی تر و تازه بودند، اما الآن میوه ای گندیده بودند.	
خدا ایستاده در کنار قربانگاه	۱۱-۹:۹	مجازات به موقع اجرا گذاشته شد.	

عاموس مجموعه ای از رؤیاهای دید درباره مجازات الهی در حق اسرائیل. خدا در صدد بود اسرائیل را با فرستادن انبوه ملخها یا با آتش مجازات کند. با وجود شفاعت عاموس به نفع اسرائیل، خدا مجازاتش را نازل خواهد کرد زیرا قوم اسرائیل در ناطاعتی خود اصرار می ورزید.

با او راست باشند؛ او می خواهد گناهی را که ما را خم می کند فوراً از خود دور سازیم. کلام خدا شاقولی است که به ما کمک می کند از گناهانمان آگاه گردیم. اگر خود را با شاقول خدا ارزیابی کنید، خود را در چه وضعیتی خواهید یافت؟

دعا امتیاز نیرومندی است. دعاها را عاموس به ما یاد آوری می کند که برای ملت خود دعا کنیم.
 ۹-۷:۷ شاقول ابزاری بود که از آن برای مطمئن شدن از راست بودن دیوار استفاده می شد. دیواری که راست نباشد، عاقبت فرو خواهد ریخت. خدا از مردم می خواهد

اسرائیل نابود خواهند شد و من دودمان یربعام پادشاه را با شمشیر از بین خواهم برد.»

۱۰ اما وقتی امصیا، کاهن بیت‌ئیل، آنچه را که عاموس می‌گفت شنید، با عجله این پیغام را برای یربعام پادشاه فرستاد: «عاموس به قوم ما خیانت می‌کند و علیه تو توطئه می‌چیند. موعظه‌های او مملکت ما را به نابودی خواهد کشاند. ۱۱ عاموس می‌گوید تو کشته می‌شوی و قوم اسرائیل به سرزمینهای دور دست به تبعید و اسارت برده می‌شوند.»

۱۲ آنگاه امصیا به عاموس گفت: «ای نبی، از سرزمین ما خارج شو! به سرزمین یهودا بازگرد و در آنجا موعظه کن و نان بخور. ۱۳ دیگر در بیت‌ئیل برای ما نبوت نکن، چون عبادتگاه پادشاه و مقرر سلطنتی او در اینجا قرار دارد.»

۱۴ اولی عاموس جواب داد: «من نه نبی هستم، نه از نسل انبیاء. کارم چوپانی و چیدن میوه‌های صحرائی بود، ۱۵ اما خداوند مرا از کار چوپانی گرفت و گفت: «برو و برای قوم من اسرائیل نبوت کن.» ۱۶ اولی تو به من می‌گویی که برضد اسرائیل پیشگویی نکنم، پس به پیامی که خداوند برای تو دارد گوش کن: ۱۷ «چون در کار خداوند دخالت کردی، زنت در همین شهر فاحشه خواهد شد، پسران و دخترانت کشته خواهند شد و املاکت تقسیم خواهد گردید. خودت نیز در سرزمین بیگانه خواهی مرد و قوم اسرائیل از وطن خود تبعید شده، به اسارت خواهند رفت.»

عاموس سبد پر از میوه می‌بیند

آنگاه خداوند، در رؤیا یک سبد پر از میوه‌های رسیده به من نشان داد.

۱ او پرسید: «عاموس، چه می‌بینی؟»

جواب دادم: «یک سبد پر از میوه‌های رسیده.»

خداوند فرمود: «این میوه‌ها نمونه‌ای از قوم من اسرائیل است که برای مجازات آماده شده‌اند. دیگر مجازات ایشان را به تعویق نخواهم انداخت. ۳ در آن روز سرودهایی که مردم در خانه خدا می‌خوانند به گریه و زاری تبدیل خواهد

۱۰:۷

۱ پاد ۱۷:۱۸ ؛ ۳۱:۱۲

۲ پاد ۲۴ و ۲۳:۱۴

۱۲:۷

۹:۹ سمو

۲ توا ۱۰:۱۶

۱۳:۷

۱ پاد ۱:۱۳ ؛ ۲۹:۳۲ ؛ ۳۲:۱۳

۲ عا ۱۲:۲

۱۴:۷

۱ پاد ۲۰:۳۵

۲ پاد ۲:۷۳

۲ توا ۷:۱۶

۱۵:۷

۱ ار ۷:۱

۲ حز ۴:۳

۱۶:۷

۱ اش ۱۰:۳۱

۲ میکا ۶:۲

۱۷:۷

۱ اش ۱۶:۱۳

۱ ار ۱۶:۱۴ ؛ ۲۰:۶

۴ و ۱۴:۱۴ او

۲:۸

۱ اش ۴:۲۸

۱ ار ۳۱:۲۴

۳:۸

۱ هو ۱۰:۵

۵ عا ۲۳:۵

رسمی اسرائیل بود. او علاقه‌ای به گوش دادن به پیغام خدا نداشت؛ او فقط نگران مقام خودش بود. حفظ مقام برای او مهم‌تر از گوش دادن به حقیقت بود.

۱۴:۷ و ۱۵ عاموس بدون هیچ نوع آمادگی یا آموزشی خاص، از دعوت خدا اطاعت کرد و رفت تا برای مردم اسرائیل موعظه و نبوت کند. اطاعت، ملاک وفاداری خادم خدا است. آیا از کلام خدا اطاعت می‌کنید؟

۱۰:۷ انبیایی مانند عاموس اغلب خائن محسوب می‌شدند، زیرا علیه پادشاه و مشاورانش سخن می‌گفتند و اقتدار آنها را تضعیف می‌کردند و گناهانشان را افشا می‌ساختند. پادشاه، به‌جای آنکه بپذیرد که عاموس نبی واقعاً می‌کوشد به او و به قوم کمک کند، او را دشمن می‌شمرد.

۱۰:۷ باب امصیا کاهن اعظم بیت‌ئیل و نماینده مذهب

شد. اجساد مردم در همه جا پراکنده خواهد شد و آنها را بی‌سر و صدا جمع کرده، به خارج شهر خواهند برد.»

۴ گوش کنید! ای کسانی که بر فقرا ظلم می‌کنید و نیازمندان را پایمال می‌نمایید. ۵ ای کسانی که آرزو دارید روز سبت و تعطیلات مذهبی هر چه زودتر تمام شوند تا دوباره به کسب خود بپردازید و با ترازوهای دستکاری شده و سنگهای سبکتر، مشتریان خود را فریب داده، پول بیشتری از ایشان بگیرید. ۶ ای کسانی که فقرا را در مقابل یک سکه نقره و یا یک جفت کفش به بردگی می‌گیرید و گندم پس مانده خود را به آنها می‌فروشید.

۷ خداوند که مایه سربلندی اسرائیل است، قسم خورده می‌فرماید: «من این کارهای شما را فراموش نخواهم کرد. ۸ پس سرزمین اسرائیل به لرزه خواهد افتاد و تمام قوم ماتم خواهند گرفت. سرزمین اسرائیل مانند رود نیل در وقت سیلاب، متلاطم شده بالا خواهد آمد و دوباره فرو خواهد نشست. ۹ در آن زمان، کاری خواهم کرد که آفتاب هنگام ظهر، غروب کند و زمین در روز روشن، تاریک شود. ۱۰ جشنهای شما را به مجالس عزا و ترانه‌های شاد شما را به مرثیه مبدل خواهم کرد. آنوقت لباس عزا پوشیده سرهایتان را به علامت سوگواری خواهید تراشید، چنانکه گویی یگانه پسران مرده است. آن روز، روز بسیار تلخی خواهد بود.»

۱۱ خداوند می‌فرماید: «روزی خواهد رسید که من قحطی شدیدی در این سرزمین پدید خواهم آورد. این قحطی، قحطی نان و آب نخواهد بود، بلکه قحطی کلام خدا. ۱۲ مردم از شرق تا غرب و از شمال تا جنوب دنبال کلام خدا خواهند دوید ولی موفق به پیدا کردن آن نخواهند شد. ۱۳ در آن روز حتی دختران و پسران جوان نیز از تشنگی ضعف خواهند کرد ۱۴ و آنانی که بتهای سامره و دان و بثرشع را پرستش می‌کنند خواهند افتاد و دیگر هرگز بلند نخواهند شد.»

۵:۸
خرو ۱۰:۲۰
نح ۲۱:۱۵؛ ۳۳
هو ۷:۱۲
۷:۸
تث ۲۹-۲۶:۳۳
مز ۳۴:۵۸؛ ۴۴:۴۷؛ ۱۱:۱۰
هو ۲:۷؛ ۱۳:۸
۸:۸
اش ۸۰:۷
ار ۲۶:۲۴؛ ۸:۴۶
حجی ۲:۷
۹:۸
خرو ۲۳:۲۱؛ ۱۰
عا ۱۳:۴؛ ۸:۵
میکا ۶:۳
متی ۴۵:۲۴؛ ۲۹:۲۷
۱۰:۸
اش ۳۰:۱۵
حز ۱۸:۷
۱۲:۸
حز ۳۱:۳؛ ۲۰
۱۳:۸
اش ۱۷:۴۱
هو ۳:۲
۱۴:۸
۱ پاد ۲۹:۱۲؛ ۲۸:۹
۲ پاد ۲۹:۱۰
هو ۵:۸

خدا فرمود که روزی خواهد آمد که حتی فرصت شنیدن کلامش را از ایشان خواهد گرفت. ما کتاب مقدس را داریم که کلام خدا است. اما بسیاری هنوز برای یافتن پاسخ مشکلات زندگی به همه جا مراجعه می‌کنند به جز به کتاب مقدس. شما می‌توانید با معطوف کردن توجه آنها به کتاب مقدس و نشان دادن قسمت‌هایی از آن که مربوط به نیازها یا سؤالات خاص آنها است، به ایشان کمک کنید. کلام خدا در اختیار ما است. بیایید به مردم کمک کنیم تا پیش از آنکه دیر شود، با کلام خدا آشنا شوند.

۵:۸ این بازرگانان اعیاد مذهبی را نگه می‌داشتند، اما نه با قلبی خالص. علاقه واقعی آنها کسب پول بود، حتی اگر از راه تقلب بود. آیا حداقل یک روز را در هفته به استراحت و عبادت خدا اختصاص می‌دهید، یا پول در آوردن برای شما مهم‌تر از هر چیز دیگری است؟ وقتی به خدا وقت می‌دهید، آیا دلتان در پرستش است، یا مذهب شما فقط سرپوشی است بر اعمال غیراخلاقی‌تان؟

۱۳-۱۱:۸ وقتی انبیایی مانند عاموس کلام خدا را می‌آوردند، مردم علاقه‌ای به شنیدن آن نشان نمی‌دادند.

اسرائیل نابود خواهد شد

۹ خداوند را دیدم که کنار قربانگاه ایستاده بود و می گفت: «سر ستونهای خانه خدا را بشکن تا ستونها فرو ریخته، سقف خانه بر سر مردم خراب شود. کسی جان سالم بدر نخواهد برد. حتی کسانی هم که موفق به فرار شوند، در راه کشته خواهند شد. اگر به دوزخ بروند، دست خود را دراز کرده آنها را از آنجا بیرون خواهم کشید و اگر به آسمانها فرار کنند، ایشان را به زیر خواهم آورد. اگر در کوه کرمل پنهان شوند، آنها را پیدا خواهم کرد، و اگر در قعر دریا خود را مخفی کنند، مار را خواهم فرستاد تا آنها را بگزد. حتی اگر به اسارت هم بروند، من آنها را در آنجا خواهم کشت. قصد من این است که این قوم مجازات شوند.»

خداوند، خدای قادر متعال زمین را لمس می کند و زمین گداخته می شود و همه ساکنانش ماتم می گیرند. تمام زمین مثل رود نیل بالا می آید و دوباره فرو می نشیند. آنکه خانه خود را در آسمانها ساخته و پایه آن را بر زمین نهاده است، و آب دریا را فرا می خواند و آن را بر زمین می باراند، نامش خداوند است!

خداوند می فرماید: «ای قوم اسرائیل، آیا برای من شما از حبشی ها بهتر هستید؟ آیا من که شما را از مصر بیرون آوردم، برای سایر قوم ها نیز همین کار را نکردم؟ فلسطینی ها را از «کفتور» و سوری ها را از «قیر» بیرون آوردم. چشمان من مملکت گناهکار اسرائیل را می بیند و من آن را از روی زمین محو خواهم ساخت؛ ولی خاندان اسرائیل را بکلی از بین نخواهم برد،

۱:۹
توا ۱۸:۱۸
صف ۱۴:۲

۲:۹
ایو ۶:۲۶
مز ۱۰۷:۱۳۹
اش ۱۶:۱۳-۱۴
۳:۹
ایو ۲۲:۳۴
مز ۱۱۰:۹-۱۳۹
۴:۹
لاو ۳۹-۳۶-۳۳-۲۶
تث ۶۵-۶۳-۲۸
ار ۱۱:۲۴ ؛ ۶:۲۴

۵:۹
مز ۶:۴۶
اش ۱:۶۴
مکا ۱۱:۲۰
۶:۹
مز ۱۳۶:۳-۱۰۴
۷:۹
توا ۱۲:۹-۱۴
اش ۳:۴۳ ؛ ۴:۲۰
۸:۹
تث ۱۵:۶ ؛ ۳۱:۴
۱ پاد ۳۴:۱۳
ار ۱۰:۵
هو ۱۷-۱۱:۹
یول ۳۲:۲

دور و ناآشنا بود. کفتور همان جزیره کریت است (در نزدیکی یونان)، جایی که فلسطینی ها اول در آن زندگی می کردند. خدا قوم اسرائیل را درست مانند ملت های بیگانه داوری خواهد کرد. او فقط خدای اسرائیل نیست؛ او خدای عالم هستی است و بر همه ملل سلطه دارد.

۸:۹ عاموس به اسرائیلی ها اطمینان داد که مجازات الهی تمام خاندان اسرائیل را شامل نخواهد شد. خدا می خواهد آزاد کند نه مجازات. اما وقتی مجازات ضرورت داشته باشد، از انجام آن خودداری نمی کند. خدا مانند پدری مهربان، کسانی را که دوست دارد تنبیه می کند تا ایشان را اصلاح نماید. اگر او شما را تنبیه می کند، آن را عین محبتش بدانید.

۹:۹ با آنکه آشور اسرائیل را نابود کرده، مردمش را به تبعید خواهد برد، برخی محفوظ خواهند ماند. این تبعید صدها سال پیش پیشگویی شده بود (تثنیه ۲۸:۳۷-۳۸). اگر چه قوم به واسطه این تجاوز و اسارت تصفیه شد، حتی

۱:۹ مجازات از قربانگاه شروع شد، از جایی که مرکز حیات قوم بود و مردم از آن انتظار محافظت و برکت داشتند. این مجازات هر ۱۲ قبیله را فرا گرفت. مفسرین در مورد این قربانگاه اتفاق نظر ندارند؛ برخی فکر می کنند قربانگاه فوق قربانگاهی در بیت تیل بود؛ دیگران فکر می کنند قربانگاه معبد اورشلیم بود.

۴:۲-۹ هیچ کس نمی تواند از مجازات الهی بگریزد. این برای وفاداران خبر خوشی بود، اما برای خائنان و بی ایمانان خبری بد. خواه به کوه بگریزیم، خواه به قعر دریا، خدا ما را خواهد یافت و ما را به خاطر اعمالمان داوری خواهد نمود. عاموس مجازات شریبران را به ماری تشبیه کرد که با بی رحمی محکومین را تعاقب می کند. اما مجازات، برای پیروان وفادار خدا، دنیای تازه ای توأم با صلح و سعادت به ارمغان خواهد آورد. آیا مجازات الهی برای شما خبر خوش است یا خبر بد؟

۷:۹ حبشه واقع در جنوب مصر، برای اسرائیلی ها سرزمینی

۹:۹
لاو ۳۳:۲۶
تث ۶۴:۲۸

بلکه مقرر می‌دارم که اسرائیل بوسیله سایر قوم‌ها مثل غله‌ای که در غربال است الک گردد و کاملاً از بدکاران پاک شود. تمام گناهکارانی که می‌گویند: «خدا نمی‌گذارد بلایی به ما برسد»، با شمشیر کشته خواهند شد.

اسرائیل احیا خواهد شد

۱۱ «آنگاه در آن زمان، سلطنت داود را که اکنون ویران است دوباره برپا خواهیم ساخت و آن را به عظمت سابقش بازخواهم گرداند،^{۱۲} و آنچه را که از ادوم و تمام قوم‌هایی که به من تعلق دارند، باقی بماند، اسرائیل تصاحب خواهد کرد.» خداوندی که تمام اینها را بجا می‌آورد چنین فرموده است.

۱۳ خداوند می‌فرماید: «زمانی فرا خواهد رسید که فراوانی محصول خواهد بود و غله چنان سریع رشد خواهد کرد که دروگران فرصت درویدن نخواهند داشت، و از فراوانی انگور، از دامنه کوه‌های اسرائیل شراب شیرین فرو خواهد چکید.^{۱۴} امن قوم خود اسرائیل را از اسارت باز می‌گردانم. آنها شهرهای ویران خود را بازسازی نموده، دوباره در آنها ساکن خواهند شد. باغها و تاکستانها غرس نموده شراب آنها را خواهند نوشید و میوه آنها را خواهند خورد.^{۱۵} ایشان را در سرزمینی که به آنها داده‌ام، مستقر خواهیم ساخت و ایشان بار دیگر ریشه کن نخواهند شد.» خداوند، خدای شما این را می‌فرماید.

۱۱:۹
اش ۹:۷؛ ۵:۱۶؛ ۱۱:۶۳
حز ۲۷-۲۵:۲۱

۱۳:۹
اش ۱۳:۵۵
حز ۳۵:۳۶
هو ۲۳-۲۱:۲
یول ۲۰، ۱۸:۳

۱۴:۹
مز ۶:۵۳
اش ۴:۶۱
ار ۳:۳۰
حز ۳۶-۳۳:۳۶

شکسته را مرمت فرمود. خدا پس از فرا خواندن غیریهودیان، از اسرائیل جدید تفقد خواهد نمود. تمام سرزمینی که روزی تحت حکومت داود قرار داشت، بار دیگر جزئی از قوم خدا خواهد شد.

۱۵-۱۳:۹ توجه و محبت خدا از چشم یهودیان روزگار عاموس دور مانده بود. ثروتمندان، بی‌خیال و مرفه بودند و نسبت به کمک به نیازمندان بی‌اعتنا. آنها مناسک مذهبی‌شان را به امید خشنود ساختن خدا به‌جا می‌آوردند، اما واقعاً او را دوست نداشتند. عاموس هشدارهای الهی را به ایشان اعلام داشت و گفت که خدا راههای شرارت‌آمیزشان را نابود خواهد ساخت.

ما نباید تصور کنیم که رفتن به کلیسا و خوب بودن کافی است. خدا انتظار دارد که ایمان ما به او در همه قسمت‌های زندگی و رفتارمان رسوخ کند و آن را در بین همه مردم و در همه اوضاع و شرایط اشاعه دهیم. ما باید اجازه دهیم که سخنان عاموس ما را بر انگیزد تا طبق خواست خدا و وفادار به او زندگی کنیم.

یک ایماندار واقعی هم برای ابد گم نشد. نظام عدالت ما هیچگاه کامل نیست، اما نظام خدا کامل است، از این رو گناهکاران خلاصی نخواهند یافت و حق ایمانداران ضایع نخواهد شد. ایمانداران واقعی گم نخواهند شد.

۱۲و۱۱:۹ عهد خدا با داود بیان می‌داشت که یک نفر از نسل داود همیشه بر تخت پادشاهی او خواهد نشست (۲سموئیل ۷:۱۲-۱۶). تبعید باعث شد که این عهد غیرممکن به نظر برسد. اما «در آن روز» خدا حکومت را به همان جلالی که وعده‌اش را داده بود، باز خواهد گرداند. این وعده‌ای بود هم به اسرائیل و هم به یهودا؛ اما این وعده را حاکمی زمینی و سیاسی عملی نساخت، بلکه مسیح موعود که حکومت و فرمانروایی روحانی را احیا کرده، تا ابد سلطنت خواهد نمود.

یعقوب رسول از این آیه نقل قول کرد (اعمال ۱۵:۱۶ و ۱۷)؛ او تحقق آن را در قیام مسیح و حضور یهودیان و غیریهودیان در کلیسا، می‌دید. وقتی خدا به غیریهودیان اجازه حضور در کلیسا را داد، با این کار «خیمه‌های»